

A NEŽ TĚ OPUSTÍM

A než tě opustím
nitě z tvých očí ještě rychle tahám a kradu
Vyvádím tě na špagetách
špeblí hlava se tiše houpá houpá

Čím vzdálenější...
Čím vzdálenější...
Čím vzdálenější...
Čím vzdálenější...

Zatímco vypráví
leze mi okem do hlavy
a tiše se tam vetká —
na oči pavouk do svalů loutka

Čím vzdálenější...
Čím vzdálenější...
Čím vzdálenější
tím méně...
Čím vzdálenější
tím méně zapáchá:

Zvířata mrtvá ještě smrdí
rostliny mrtvé už voní

Zvířata mrtvá ještě smrdí
rostliny mrtvé už voní

Zvířata mrtvá ještě smrdí
rostliny mrtvé už

PUSTOPAD

Jak snadno je chladno
a prázdno až na dno
Jak snadno je chladno
a prázdno až na dno

V listí slzí tváře
znetvořené
tváře z bestiáře
vitr zrůdy žene

Kaluže skočí —
králíci mločí
voda a chlad

Přichází pustopad
tak jdi raděj spát
králíci maso budou rvát

Přichází pustopad
tak jdi raděj spát
králíci maso budou žrát

Jak snadno je chladno
a prázdno až na dno
Jak snadno je chladno
a prázdno až na dno

V listí letí tváře
zešklebené —
pláču do polštáře
pláču ti do ramene

Králík je voda
a voda hlodá:
Brečet a chlad

Přichází pustopad
tak jdi raděj spát
že už ti žábry budou růst

Přichází pustopad
tak jdi raděj spát
že už ti ploutev visí z úst

KOSTŘIČKY

Ve stěnách
zazděná
kuchyní
zajetá
do hrnců
nacpaná
masožravá

Do nocí
zarytá
klikatá
ostnatá
na ohních
sežehlá
popelavá

Zas je mi pozdě
a po zdi saze —
brouci-hemžící
běhají ve mně

Tak je mi blaze
že trošku žiju ještě
a trošku jsem zavátá —
pootevřené dveře
do myčky

Už dlouho si ze sebe tahám
už dlouho si ze sebe tahám
jenom samé kostřičky

INVALIDI

Slunce oknem zářně perlí
sny už do nás nelezou
Ty jsi mojí pevnou berlí
a já tvou protézou

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Zraňující probuzení
v očích vrtá kosti láme
Samí sebou postižení
pod dekou se podpíráme

tvou tvou tvou tvou
tvou tvou tvou
protézou protézou

Belhající pinožení
chromí chodí slepí vidí
Samí sebou postižení
všude lidí invalidi
všude lidí invalidi
všude lidí invalidi
všude lidí invalidi
všude lidí invalidi...

NĚCO Z APOKALYPSY

Z krásné ženy tělo z těla leze zespoda:
hlava rohy břicho nohy — samá příroda
Tečou sliny voda sliz a sraženina
černá dolů kape bílá vzhůru vzlíná

Z krásné ženy bílá záře leze seshora
voní v nozdách vábí horkou tlamu netvora
Už se blíží zuby už se jazyk vlhce lísá
už se nese maso už je kostí plná mísa

Kdo se tady živí dětmi
a kdo vzdychá když se setmí?
Žena která těžce rodí?
Drací co se v krvi brodí?

Šedá šedá šedá šedá —
bílá černou hledá hledá
Šedá šedá šedá

Tak sem lezou tělo z těla všechna zvířata
zadávená sežraná a zase znovu počatá
tohle zoufalství snad nikdy neskoná...
Bílá záře bílé hvězdy — černá madona

JISTĚŽE

Jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci

aby ti mě
vykrmené krákorání
nakrabacené na koberci
svléklo prsty z nohou
a nohy z těla
a tělo z hlavy
a hlavu z očí
a oči z pohledu

Jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci

aby ti mě
vykrmené krákorání
nakrabacené na koberci
svléklo prsty z nohou
a nohy z těla
a tělo z hlavy
a hlavu z očí
a oči z pohledu

pak aby ti
pak aby ti
pak aby ti
pak aby ti
tu hromádku řídkých hadrů
rozklovalo na sklo
rozklovalo na sklo

A jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci

aby se mi
ty zlámané vylákané střepy vláken
zařízly
zařízly do kůže
a kůži vpotily
vpotily do břicha
a břichem vkručely
vkručely do kloubů

a pak aby se k tobě
vyhuble vrátily
a ty je spolykala
spolykala zaživa

Jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci
jistěže chci

se s tebou vyspat
ale jistěže chci mnohem víc
aby ses ty vyspala se všemi
které tak miluji
a jistěže chci abys mi o tom dlouze vyprávěla
jistěže chci abys ne-
zatajila ani jeden
ani ten nejtíšší jejich sten

